

ФОРМУВАННЯ ЖИТТЄСТВЕРДНИХ ПОЗИЦІЙ

ЕТНОМОВНИМИ ЗАСОБАМИ

Для особистості в критичних умовах надзвичайно важливо знаходити стимули для того, щоб пережити важкі часи й бачити потребу в майбутньому. Особливо актуальним питання пошуку життєствердних позицій наразі є для українців, які виборюють право на життя.

Військове вторгнення росії спричинило зміни в психологічному стані українців, зокрема, віддалені в мирному житті думки про неминучість смерті стали у воєнний час актуально-щоденними. У зв'язку з цим ментальне здоров'я громадян України, які щодня живуть у стані воєнного стресу, потребує підтримки, і саме мовні ресурси здатні сформувані в особистості міцні підвалини стійкості.

Українська мова як національна мова українського народу є багатовіковим надбанням й об'єднує нас незалежно від вікових, територіальних, соціальних критеріїв. Вона закладається генетично і є кодом, що ідентифікує особу. Мова визначає національний характер особистості і є запорукою ментального здоров'я нації в цілому. Усвідомлення обов'язковості піклування про мову фактично є подоланням таких екзистенційних понять людського буття, як «страх», «тривога».

Особиста турбота про мову – це турбота про своє життя в екстремальних умовах, а життєво орієнтований особистий інтелектуальний і духовний досвід мобілізується через реалізацію необхідних настанов у мовному вираженні, наприклад, в українських кордоцентричних фразеологізмах. Таким чином, в умовах воєнного стану в Україні роль внутрішньо важливої національно-мовної картини світу є особливо ефективною.